ການປະເມີນຜົນກະທົບໃນເບື້ອງຕົ້ນ
PRELIMIARY IMPACT ASSESSMET (PIA)

ໝາຍເຫດ: ຍ້ອນການຊີ້ນໍາຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສະພາແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີການປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ຢ່າງຮີບດ່ວນ. ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດຮັບຮອງກ່ຽວກັບການເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິເຄາະໄດ້ທັງໝົດ ຫຼື ບໍ່ສາມາດເຮັດໃຫ້ສໍາເລັດບາງພາກຂອງການປະເມີນຜົນກະທົບເບື້ອງຕົ້ນ Preliminary Impact Assessment (PIA).

ການປະເມີນຜົນກະທົບໃນເບື້ອງຕົ້ນ (PIA) ແມ່ນເປັນພຽງໄລຍະທໍາອິດ ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບທີ່ບົ່ມຊ້ອນຂອງນິຕິກໍາຕ່າງໆຕໍ່ທຸລະກິດ, ສັງຄົມ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ມະຫາພາກ ຊຶ່ງມັນຊ່ວຍກໍານົດວ່າຈະມີຄວາມຈໍາເປັນ ທີ່ຈະເຮັດບົດສະເໜີກ່ຽວກັບການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງນິຕິກໍາ Regulatory Impact Statement (RIS) ຫຼື ບໍ?.

ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ການປະເມີນຜົນກະທົບ (PIA) ໃຫ້ສໍາເລັດສໍາລັບທຸກນິຕິກໍາທີ່ສະເໜີພາຍໃຕ້ກອບການປະເມີນຜົນ Regulatory Impact Assessment (RIA) ທີ່ໄດ້ເຫັນດີນໍາກັນ. ໃນເບື້ອງຕົ້ນ, ການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງລະບຽບກົດໝາຍຕໍ່ທຸລະກິດ (RIA) ແມ່ນຈະນໍາໃຊ້ຕໍ່ກັບກົດໝາຍ ແລະ ດໍາລັດ ທີ່ສະເໜີທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ທຸລະກິດເທົ່ານັ້ນ. ນິຕິກໍາໃນຂົງເຂດອື່ນໆ (ລວມທັງລະບຽບການໃນຮູບແບບເຄື່ອງມືອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ, ຫຼື ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສ່ວນບຸກຄົນ/ສັງຄົມ ຫຼື ລັດຖະບານແຕ່ບໍ່ແມ່ນທຸລະກິດ) ອາດຈະນໍາໃຊ້ລະບົບ (RIA) ໃນການປະເມີນແຕ່ຂຶ້ນກັບການຕັດສິນໃຈຂອງພະນັກງານຮັບຜິດຊອບວຽກງານດັ່ງກ່າວ, ເຊິ່ງອາດຈະນໍາໃຊ້ (RIA) ສໍາຫຼັບນິຕິກໍາໃນຂົງເຂດອື່ນໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ.

ພາຍໃຕ້ກອບວຽກໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນນີ້, ຈະເຮັດການປະເມີນ (RIS) ເມື່ອການປະເມີນຜົນ (PIA) ພົບວ່ານິຕິກໍາທີ່ສະເໜີນັ້ນມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ທຸລະກິດຕ່າງໆ.

ສໍາຫຼັບການປະເມີນນິຕິກໍາທີ່ສະເໜີ ຖ້າພົບວ່າບໍ່ມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ທຸລະກິດ, ການປະເມີນ PIA ກໍ່ແມ່ນໃຫ້ຂໍ້ມູນເພື່ອຕື່ມໃສ່ໃນບົດສະຫຼຸບການປະເມີນຜົນລະບຽບກົດໝາຍ RAS ເຊິ່ງຈະຕິດຄັດມາກັບນິຕິກໍາທີ່ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ທີ່ເຮັດການຕັດສິນໃຈເພື່ອອະນຸມັດ.

ຊື່ຂອງນິຕິກໍາທີ່ສະເໜີ	ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ (ປັບປຸງ) - ການປະເມີນຜົນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ
ກະຊວງ	ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ
ກົມກອງ	ກົມທະບຽນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ
ພະນັກງານຜູ້ຕິດຕໍ່ພົວພັນ	ຊື່: ທ່ານ ສຸລິຄໍາ ແຈ້ງສະຫວ່າງ
	ໂທລະສັບ: 21412011
	ອີເມລ:kongslk@yahoo.com
ປະເພດຂອງນິຕິກໍາ	ກົດໝາຍ

ສະຫຼຸບກ່ຽວກັບເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການຂອງນິຕິກໍາ

ເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການຂອງນິຕິກໍາແມ່ນ ມາດຕະການ ຫຼື ຂໍ້ມູນໃດໜຶ່ງທີ່ທຸລະກິດ, ລັດຖະບານ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ຈະຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ.

ທັງໝົດ	#
ຈໍານວນເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການທີ່ນິຕິກໍາສະບັບນີ້ສະເໜີເພີ່ມເຕີມມີ	3
ຈໍານວນເງື່ອນໄຂຄວາມຕ້ອງການທີ່ນິຕິກໍານີ້ຕັດອອກມີ (ໃນເວລາທີ່ທົບທວນຄືນນິຕິກໍາສະບັບເກົ່າ)	- 4
ລວມການປ່ຽນແປງສຸດທິ	- 1

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ	
ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ	ບົດປະເມີນຜົນກະທົບເບື້ອງຕົ້ນ PIA ແມ່ນຖືກກະກຽມໂດຍ ກົມທະບຽນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ສະບັບເລກທີ 11/ສພຊ, ລົງວັນທີ 09 ພະຈິກ 2005 ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ພາກທີ II, ໝວດທີ 1 ແລະ ໝວດທີ 2 ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບ ສະບັບນີ້ ບໍ່ແມ່ນການຕັດສິນໃຈຂອງລັດຖະບານ; ມັນຖືກນຳສະເໜີບາງບັນຫາກັບຂະບວນການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ທາງເລືອກທີ່ຈະມາແກ້ໄຂບັນຫາ ດັ່ງກ່າວ ລວມທັງການປະເມີນຢ່າງມີປະສິດທິພາບ (ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ) ໃນການດຳເນີນການ.
ພາກທີ 1 ມາດຕະການລັດທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ	
1.1 ເວົ້າລາຍລະອຽດຂອງບັນຫາ **1.2** ການອ້າງອີງຫຼັກຖານຂອງບັນຫາ **1.3** ຄວາມຕ້ອງການມາດຕະການ ຫຼື ການແຊກແຊງຂອງລັດຖະບານ	ການດຳເນີນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຕ້ອງຈະແຈ້ງ, ງ່າຍດາຍ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ທຸລະກິດສາມາດດຳເນີນການຢ່າງວ່ອງໄວ, ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການແຂ່ງຂັນຂອງທຸລະກິດ ສປປ ລາວ ແລະ ເປັນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ໃນ ສປປ ລາວ. ໃນຂະບວນການຂຶ້ນແຈ້ງທະບຽນວິສາຫະກິດ ຍັງມີບາງບັນຫາທີ່ຫຍຸ້ງຍາກ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຫຼຸດປະສິດທິພາບຂອງບັນຍາກາດການດຳເນີນທຸລະກິດໃນ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງມີບັນຫາດັ່ງລຸ່ມນີ້: ***1. ການເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນທຸລະກິດມີຄວາມຊັກຊ້າ ຍ້ອນສາເຫດຈາກຕາປະທັບຂອງວິສາຫະກິດ*** ໃນປັດຈຸບັນນີ້, ການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດໃດໜຶ່ງແມ່ນນັກລົງທຶນຕ້ອງມີຕາປະທັບ ຈາກກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຫຼັງຈາກໄດ້ຮັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແຕ່ວ່າກ່ອນການເລີ່ມດຳເນີນທຸລະກິດນັກລົງທຶນຍັງມີຄວາມສັບສົນກັບຂະບວນການນີ້ ລວມທັງຂະແໜງການໃດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການອອກຕາປະທັບ ເຊັ່ນ ໃຊ້ເວລາໃນການຄວັດຕາປະທັບ 45 ວັນ ແລະ ມູນຄ່າ 120,000 ກີບ (ບົດລາຍງານຂອງ IFC, World Bank 2013) ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ການເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນທຸລະກິດ ມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສູງ. ລັດຖະບານ ແມ່ນໄດ້ຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ ເພື່ອທີ່ຈະປັບປຸງການຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍການສ້າງໃຫ້ມີ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ ແລະ ງ່າຍຂຶ້ນ ພ້ອມທັງລົດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກລົງທຶນ. ***2. ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ*** ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ປີ 2009, ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແມ່ນຕ້ອງປະກອບດ້ວຍໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ, ນະໂຍບາຍບາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ, ໃບທະບຽນອາກອນ ແລະ ໃບອະນຸຍາດການດຳເນີນທຸລະກິດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງວ່າບາງກໍລະນີກໍຕ້ອງການມີໃບອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວ ແຕ່ໃນບາງກໍລະນີກໍບໍ່ຕ້ອງການມີ ເຮັດໃຫ້ເພີ່ມຂັ້ນຕອນກຳນົດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ເຊັ່ນ ນັກທຸລະກິດຕ້ອງໄດ້ໄປເອົາເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ນຳຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ ກະຊວງການເງິນ ປະກອບສຳນວນເອກະສານໃໝ່, ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ໃຊ້ໄລຍະເວລາເພີ່ມຂຶ້ນ 1-2 ອາທິດ. ລັດຖະບານ ແມ່ນໄດ້ຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ ເພື່ອທີ່ຈະປັບປຸຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍການສ້າງໃຫ້ມີ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ ແລະ ງ່າຍຂຶ້ນ ພ້ອມທັງລົດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂອງນັກລົງທຶນ. ***3. ຜູ່ລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຂອງຂະແໜງ ອຄ ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ທີ່ຕິດພັນກັບກະຊວງອື່ນ*** ນັກລົງທຶນຈຳນວນໜຶ່ງຍັງຂາດຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຊັດເຈນ ເຊັ່ນ ຂະແໜງການໃດເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ, ເອກະສານໃດທີ່ຕ້ອງການ, ໃຊ້ເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເທົ່າໃດ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນ

ຕໍ່ທັງນັກລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ສິ່ງຜົນກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າຕໍ່ນັກລົງທຶນ ຕົວຢ່າງ: ໃນບາງກໍລະນີ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍັງຂາດການປະສານງານກັນ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ແມ່ນໄດ້ຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂກ່ຽວກັບບັນຫານີ້ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ໂປ່ງໃສ, ງ່າຍດາຍ ຂຶ້ນ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງຂະບວນການ ການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ.

4. ຍັງເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບບັນຫາວິສາຫະກິດໃດ ທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນກົດໝາຍສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີພຽງແຕ່ນັກລົງທຶນ ໃນກິດຈະການທົ່ວໄປ ຕ້ອງໄດ້ມາຂຶ້ນທະບຽນນຳຂະແໜງການ ອຄ ສ່ວນນັກທຸລະກິດ ໃນກິດຈະການສຳປະທານແມ່ນຕ້ອງໄປພົວພັນກັບຂະແໜງການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ສ່ວນການລົງທຶນໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດ, ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ແມ່ນຂຶ້ນທະບຽນນຳເຂດເສດຖະກິດດັ່ງກ່າວ. ສ່ວນທຸລະກິດຄ້າຂາຍຍ່ອຍ “ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ” ແມ່ນບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງມັນບໍ່ໄດ້ບັນຍັດໃນກົດໝາຍເທື່ອ ສິ່ງຜົນໃຫ້ບັນດາທຸລະກິດຄ້າຂາຍຍ່ອຍນັ້ນ ຕ້ອງມາຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ນຳຂະແໜງການ ອຄ ຫຼືບໍ່.

ລັດຖະບານ ແມ່ນໄດ້ຊອກຫາວິທີຈຳແນກວ່າທຸລະກິດໃດຄວນຈະມາຂຶ້ນທະບຽນນຳ ຂະແໜງ ອຄ ເພື່ອສ້າງຄວາມສະດວກ, ຊັດເຈນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ “ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ” ແມ່ນຖືກຍົກເວັ້ນ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມາແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດເຮັດໃຫ້ບໍ່ຕ້ອງໄປເສຍເວລາ ແລະ ຍັງເປັນການສົ່ງເສີມ ໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຸລະກິດ ຂະໜາດນ້ອຍ.

5. ວິສາຫະກິດທີ່ເລີ່ມດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານການກວດສອບມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ບາງວິສາຫະກິດ ສາມາດດຳເນີນທຸລະກິດ ຕາມທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ທາງຫຼັງໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຜ່ານການ ຂໍອານຸຍາດ ຫຼື ກວດສອບຜ່ານຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອີກ ເວັ້ນເສຍແຕ່ບາງປະເພດທຸລະກິດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ. ຍ້ອນວ່າ ມີບາງຂະແໜງການໄດ້ແນະນຳໃຫ້ບາງທຸລະກິດບໍ່ຈຳເປັນຜ່ານການກວດສອບມາດຕະຖານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການດຳເນີນທຸລະກິດ. ຕົວຢ່າງ: ບັນດາໂຮງງານກ່ອນດຳເນີນທຸລະກິດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກກົມອຸດສາຫະກຳເພື່ອເລີ່ມດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຈາກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນເສຍຕໍ່ ນັກລົງທຶນ, ກຳມະກອນ, ຜູ້ຊົມໃຊ້, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ລັດຖະບານຕ້ອງການຄວາມຮັບປະກັນວ່າ ທຸກການດຳເນີທຸລະກິດແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ ລະບຽບກົດໝາຍ ຂອງປະເທດ, ຫລຸດຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມບໍ່ປອດໄພ ໃນຂະນະກໍ່ຍັງສ້າງຄວາມສະດວກ ແລະ ງ່າຍດາຍໃຫ້ແກ່ການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ.

6. ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ ໃນການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບວິສາຫະກິດຈາກວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ ມາເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ

ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ປັດຈຸບັນແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ (ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນສາມັນ) ສາມາດປ່ຽນເປັນວິສາຫະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ. ບັນດາ ທຸລະກິດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທະບຽນວິສາຫະກິດແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ ໃນການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບ ໄດ້ຫຼືບໍ່ ແລະ ເລື່ອງການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນ ຊຶ່ງສົ່ງຜົນກະທົບໃຫ້ແກ່ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງ ບາງທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ເມື່ອໃນກໍລະນີທຸລະກິດໃດໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບວິສາຫະກິດ. ແຕ່ວ່າໃນກໍລະນີທີ່ສາມາດປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບໄດ້ ອາດຈະມີຊ່ອງວ່າງທາງດ້ານກົດໝາຍທີ່ສາມາດສົ່ງຜົນເສຍໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້.

ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີຄວາມຊັດເຈນໃນການປ່ຽນວິສາຫະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນບໍ່

<table>
<tr><td></td><td>ຈຳກັດ ມາເປັນວິສາຫະກິດທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຈຳກັດ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການຊຳລະໜີ້ສິນ, ເພື່ອຫຼີກລ່ຽງຄວາມສັບສົນ, ເພື່ອການຂະຫຍາຍຕົວຂອງທຸລະກິດ ແລະ ເພື່ອປົກປ້ອງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ຜູ້ລົງທຶນ.</td></tr>
<tr><td colspan="2">ພາກທີ 2 ຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍ</td></tr>
<tr><td>2.1 ຈຸດປະສົງຂອງມາດຕະການລັດຖະບານ</td><td>ຈຸດມຸ່ງໝາຍຂອງລັດຖະບານ ແມ່ນເພື່ອຮັບຮອງວ່າຂະບວນການ ການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແມ່ນຊັດເຈນ, ໂປ່ງໃສ, ໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃຫ້ທຸລະກິດ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃຫ້ແກ່ ລັດຖະບານ ແລະ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງພາກສ່ວນ ເອກະຊົນ
ຈຸດເດັ່ນທີລັດຖະບານ ຊອກຫາວິທີການແກ້ໄຂ ມີດັ່ງນີ້:
• ປັບປຸງຂະບວນການ ການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ໃຫ້ດີຂຶ້ນ;
• ເຮັດໃຫ້ ບາງພາກສ່ວນຂອງກົດໝາຍ ທີ່ມີຄວາມບໍ່ຈະແຈ້ງແກ່ນັກລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການ ອຄ ໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນຂຶ້ນ;
• ຮັບປະກັນຄວາມປັບປ່ຽນ ໃຫ້ແກ່ທຸລະກິດ ໃນການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບ ວິສາຫະກິດ;
• ສະໜອງຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ ນັກລົງທຶນ, ທຸລະກິດທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງ ອຄ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ແລະ ການເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນທຸລະກິດ;
• ຊຸກຍູ້ການເຕີບໃຫຍ່ຂອງທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ.</td></tr>
<tr><td colspan="2">ພາກທີ 3 - ການວິເຄາະທາງເລືອກ</td></tr>
<tr><td>3.1 ອຳນາດການປົກຄອງຢູ່ປະເທດອື່ນ</td><td>ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຂອງປະເທດຈີນ, ຍີ່ປຸ່ນ ແລະ ໄທ ໄດ້ຖືກນຳມາພິຈາລະນາ ແລະ ຖອກຖອນບົດຮຽນການພັດທະນາກ່ຽວກັບບັນດາທາງເລືອກ</td></tr>
<tr><td>3.2 ທາງເລືອກທີ່ບໍ່ແມ່ນເຄື່ອງມືນິຕິກຳ/ເຄິ່ງນິຕິກຳ</td><td>ການພິຈາລະນາທາງເລືອກເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆ ແລະ ໃຫ້ບັນລຸຜົນນະໂຍບາຍຕາມເປົ້າໝາຍດັ່ງນີ້:
1. ການເລີ່ມຕົ້ນດຳເນີນທຸລະກິດມີຄວາມຊັກຊ້າ ຍ້ອນສາເຫດຈາກຕາປະທັບຂອງວິສາຫະກິດ
1) ນຳໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ;
2) ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນເປັນຄົນເລືອກວ່າຕ້ອງການຕາປະທັບ ຫຼື ບໍ ;
3) ບໍ່ໃຫ້ມີຕາປະທັບ;
4) ກຳນົດໄລຍະເວລາໃນການອອກຕາປະທັບໃຫ້ຈະແຈ້ງ (05 ວັນລັດຖະການ);
5) ບໍລິສັດສາມາດຄວັດຕາປະທັບດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກະຊວງປ້ອງກັນສະຫງົບ ;
6) ບໍລິສັດສາມາດຄວັດຕາປະທັບດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

2. ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ
1) ນຳໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ;
2) ແບບຟອມຄຳຮ້ອງຂໍເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ໃຫ້ລວມຢູ່ນຳກັນ ກັບແບບຟອມຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3) ໃຊ້ເລກທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຮ່ວມໃຫ້ເປັນອັນດຽວກັນ;
4) ໃຫ້ຂະແໜງ ອຄ ສົ່ງໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໄປໃຫ້ຂະແໜງເງິນ ໃສ່ເລກລະຫັດອາກອນ ໃນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃຫ້ນັກລົງທຶນໄປເອົານຳຂະແໜງການການເງິນ;</td></tr>
</table>

5) ໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ ສົ່ງຈຳນວນເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນເປັນຊຸດ ມາໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
6) ກະຊວງ ອຄ ສະເໜີໃຫ້ມີ ຕົວເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຈາກກະຊວງການເງິນ ໃນໃບສະເໜີອັນດຽວກັນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ສົ່ງຕົວເລກດັ່ງກ່າວພາຍໃນ 10 ວັນລັດຖະການ

3. ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຂອງຂະແໜງ ອຄ ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ທີ່ຕິດພັນກັບກະຊວງອື່ນ

1) ນຳໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ;
2) ສົ່ງໃບສະເໜີໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ເປັນແຕ່ລະປີ ເພື່ອຂໍນະໂຍບາຍຕ່າງໆ;
3) ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາກະຊວງສົ່ງລະບຽບການທີ່ຕິດພັນກັບປະເພດທຸລະກິດຄວບຄຸມຂອງຕົນ ມາຍັງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
4) ກະຊວງ ອຄ ຕ້ອງແຈ້ງການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ສູ່ມວນຊົນ ແລະ ພະນັກງານລັດ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງປະເພດທຸລະກິດຕ່າງໆ.

4. ຍັງເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບບັນຫາວິສາຫະກິດໃດ ທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

1. ນຳໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ;
2. ຝຶກອົບຮົມ/ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບປະເພດທຸລະກິດທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ;
3. ຂຽນນິຍາມກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຈ້ງການ ຂອງກະຊວງ ອຄ ໃສ່ບົດບັນຍັດຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ;
4. ຂຽນນິຍາມ ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ ແມ່ນທຸລະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ບໍ່ເກີນ 12,000,000 ກີບ/ປີ ໄວ້ໃນບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ;
5. ບັນຍັດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ປະເພດທຸລະກິດທົ່ວໄປແມ່ນມາແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ຂະແໜງ ອຄ. ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສຳປະທານ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ບັນຍັດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ບາງປະເພດທຸລະກິດທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃຫ້ກຳນົດລາຍລະອຽດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

5. ວິສາຫະກິດສາມາດເລີ່ມດຳເນີນທຸລະກິດໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານການກວດສອບມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

1. ນຳໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ;
2. ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ໃຫ້ຈະແຈ້ງວ່າ ປະເພດທຸລະກິດໃດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ເພື່ອໃຫ້ທຸລະກິດໄປຂໍອະນຸຍາດ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ.

6. ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ ໃນການປ່ຽນຮູບບການ ຫຼື ຮູບແບບວິສາຫະກິດຈາກວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ ມາເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ

	1. ນໍາໃຊ້ລະບົບປັດຈຸບັນ; 2. ບໍ່ສາມາດປ່ຽນໄດ້; 3. ປ່ຽນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ເຊັ່ນ ການຊໍາລະໜີ້ສິນ ເປັນຕົ້ນ; 4. ປ່ຽນໄດ້ແຕ່ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຫັນດີ ຈາກເຈົ້າໜີ້ກ່ອນ ເຊັ່ນ ຈາກທະນາຄານ, ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ...

ພາກທີ4 ການປະເມີນຜົນກະທົບຂອງທາງເລືອກນະໂຍບາຍ

1. ການເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນທຸລະກິດມີຄວາມຊັກຊ້າ ຍ້ອນສາເຫດຈາກຕາປະທັບຂອງວິສາຫະກິດ

ທາງເລືອກ	ດ້ານບວກ	ດ້ານລົບ
1. ນໍາໃຊ້ລະບົບປັດຈຸບັນ	- ເຈົ້າໜ້າທີ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ແລະ ຊ່ຽວຊານ ກັບລະບົບເດີມ	- ວິສາຫະກິດຕ່າງໆ ຍັງຖືກຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີຕາປະທັບ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຈາກກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ການດໍາເນີນການແມ່ນມີລາຄາ 120,000 ກີບ ແລະ ໃຊ້ເວລາ 45 ວັນ. - ການດໍາເນີນການ ແມ່ນຍັງມີຫຼາຍຂັ້ນຕອນ ແລະ ໃຊ້ເວລາຫຼາຍທຽບໃສ່ປະເທດອື່ນ ເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ອາດເສຍປຽບໃນດ້ານຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນທາງດ້ານເສດຖະກິດ
2. ໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນເປັນຄົນເລືອກວ່າຕ້ອງການຕາປະທັບ	- ບາງຫົວໜ່ວຍວິສາຫົດທີ່ມາຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນມີຕາປະທັບຢູ່ແລ້ວ - ບາງວິສາຫະກິດບໍ່ຕ້ອງການ/ຈໍາເປັນມີຕາປະທັບ - ການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດຈະໄວຂຶ້ນ ຖ້າບໍ່ຈໍາເປັນມີຕາປະທັບ	- ອາດຈະເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບຫຼຸດລົງ
3.ບໍ່ໃຫ້ມີຕາປະທັບ	- ຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນທຸລະກິດ - ລົດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ, ເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈໍາເປັນ ໃນການຄວັດຕາປະທັບ	- ບໍລິສັດທີ່ຕ້ອງການນໍາໃຊ້ຕາປະທັບແມ່ນບໍ່ສາມາດມີໄດ້
4. ກໍານົດໄລຍະເວລາໃນການອອກຕາປະທັບໃຫ້ຈະແຈ້ງ (05 ວັນລັດຖະການ)	- ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດສະດວກຂຶ້ນ ແລະ ວ່ອງໄວຂຶ້ນສໍາລັບຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ - ເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດ ແລະ ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການກໍານົດໄລຍະເວລາ	- ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ອາດຈະບໍ່ສາມາດດໍາເນີນການໄດ້ຕາມກໍານົດເວລາ
5. ບໍລິສັດສາມາດຄວັດຕາປະທັບດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກະຊວງປ້ອງກັນສະຫງົບ	- ສາມາດຫຼຸດຂັ້ນຕອນ ແລະ ເວລາ ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໃນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽທະບຽນ - ທຸລະກິດ ສາມາດສ້າງຕາປະທັບດ້ວຍ	- ຫຼຸດລາຍຮັບ ຂອງກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບລົງ

	ຕົນເອງ ດ້ວຍລາຄາທີ່ຖືກກວ່າ	
6. ບໍລິສັດສາມາດຄວັດຕາປະທັບດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	- ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນ ແລະ ເວລາ ຂອງຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ໃນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນ - ມີພຽງແຕ່ກະຊວງດຽວທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນ	- ອາດຈະມີຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານ/ພະແນກໃໝ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

2. ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນພ້ອມ

ທາງເລືອກ	ດ້ານບວກ	ດ້ານລົບ
1. ນຳໃຊ້ລະບົບປັດຈຸບັນ		- ໃຊ້ເວລາດົນ ແລະ ຫຼາຍຂັ້ນຕອນ, ຫຼາຍແບບຟອມ - ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ໄປພົວພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງການ
2. ແບບຟອມຄຳຮ້ອງຂໍເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ໃຫ້ລວມຢູ່ນຳກັນ ກັບແບບຟອມຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ	- ຫຼຸດຂັ້ນຕອນໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ - ນັກລົງທຶນປະກອບຟອມດຽວ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຫຼຸດເວລາ ຂອງການໄດ້ຮັບ ແລະ ການປະກອບຄຳຮ້ອງແມ່ນງ່າຍຂຶ້ນ	- ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແຈ້ງການໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງ ອຄ ກ່ຽວກັບ ແບບຟອມໃໝ່ - ຂະແໜງ ອຄ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ສົ່ງແບບຟອມໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ ເພື່ອອະນຸຍາດ ເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍເພີ່ມຂຶ້ນ
3. ໃຊ້ເລກທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຮ່ວມໃຫ້ເປັນອັນດຽວກັນ	- ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ການຂໍເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ແມ່ນວ່ອງໄວຂຶ້ນ, ສະດວກຂຶ້ນ ແລະ ບໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ - ມັນຈະເປັນລະບົບດຽວກັນລະຫວ່າງ ຂະແໜງ ການເງິນ ແລະ ຂະແໜງ ອຄ	- ເລກລະຫັດໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ມີ 10 ຕົວເລກ ແຕ່ ເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ມີ 12 ຕົວເລກ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງລະບົບທັງສອງ
4. ໃຫ້ຂະແໜງ ອຄ ສົ່ງໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໄປໃຫ້ຂະແໜງເງິນໃສ່ເລກລະຫັດອາກອນ ໃນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃຫ້ນັກລົງທຶນໄປເອົາ ທະບຽນດັ່ງກ່າວ ນຳຂະແໜງການເງິນເລີຍ	- ສາມາດຫຼຸດເວລາ ແລະ ຈຳນວນຂັ້ນຕອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລົງ	- ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຕ້ອງໄດ້ໄປຫຼາຍບ່ອນ - ຂະແໜງ ອຄ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃນການສົ່ງໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໄປໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ
5. ໃຫ້ຂະແໜງການເງິນ ສົ່ງຈຳນວນເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນເປັນຊຸດ(ງວດ) ມາໃຫ້ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເພື່ອເອົາເລກລະຫັດດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ	- ຂັ້ນຕອນນີ້ແມ່ນໄວຂຶ້ນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ພາກສ່ວນຂອງລັດ ຊຶ່ງຈະຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ - ນັກລົງທຶນສາມາດໄປພົວພັນຢູ່ຈຸດດຽວ	- ພະລະບົດບາດ ກ່ຽວກັບການຂຶ້ນທະບຽນອາກອນ ຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ ກະຊວງການເງິນແມ່ນຫຼຸດລົງ ຊຶ່ງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ວ່າບາງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດແມ່ນຈະບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນອາກອນ
6. ກະຊວງ ອຄ ສະເໜີໃຫ້ມີ ຕົວເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາ	-ທາງເລືອກນີ້ສາມາດເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດໄວຂຶ້ນ	- ຂະແໜງ ອຄ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ໃນການສົ່ງແບບຟອມເອກະສານ ໄປໃຫ້ຂະແໜງ

ກອນ ຈາກກະຊວງການເງິນໃນ ໃບສະເໜີອັນດຽວກັນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ສົ່ງຕົວເລກ ດັ່ງກ່າວພາຍໃນ 10 ວັນລັດຖະ ການ	ແລະ ງ່າຍຂຶ້ນ ແກ່ຜູ້ລົງທຶນ, ຫຼຸດຄ່າ ໃຊ້ຈ່າຍໃນການຂຶ້ນທະບຽນ -ຜູ້ລົງທຶນສາມາດໄປພົວພັນຢູ່ບ່ອນ ດຽວ - ເຮັດໃຫ້ກຳນົດເວລາການຂຶ້ນທະບຽນ ມີຄວາມແນ່ນອນຂຶ້ນ	ການເງິນ

3. ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງ ອຄ ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ ໃນບັນຊີຄວບຄຸມຂອງກະຊວງ ອື່ນ

ທາງເລືອກ	ດ້ານບວກ	ດ້ານລົບ
1. ນຳໃຊ້ລະບົບປັດຈຸບັນ		- ນັກລົງທຶນຈະຍັງຄົງມີຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ ກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງສຳລັບເອກະສານຄຳຮ້ອງຂອງບາງປະເພດທຸລະກິດສະເພາະ - ນັກລົງທຶນແມ່ນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ຍັງບໍ່ທັນ ເປັນເອກະພາບກັນຈາກເຈົ້າໜ້າທີ ອຄ - ຍັງສືບຕໍ່ມີບັນຫາຈຳນວນເອກະສານທີ່ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າ ຕໍ່ນັກລົງທຶນ ແລະ ການໃຊ້ຊັບພະຍາ ກອນຂອງລັດຖະບານ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນ
2. ສົ່ງໃບສະເໜີໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ເປັນແຕ່ລະປີ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຂອງແຕ່ ລະກະຊວງ	- ຂະແໜງ ອຄ ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍ ຊຶ່ງສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ນັກລົງທຶນໄດ້ດີຂຶ້ນ, ຫຼຸດບັນຫາຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນ ແລະ ບັນຫາຄວາມຊັກຊ້າລົງ	- ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແມ່ນກະຊວງທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວພັນບໍ່ໄດ້ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນເທົ່າທີ່ຄວນ
3. ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ສົ່ງລະບຽບການທີ່ຕິດພັນກັບປະ ເພດທຸລະກິດຄວບຄຸມຂອງຕົນ ມາຍັງ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	- ຂະແໜງ ອຄ ຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນທີ່ພຽງພໍ ຊຶ່ງສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ນັກລົງທຶນໄດ້ດີຂຶ້ນ, ຫຼຸດບັນຫາຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ເປັນເອກະພາບກັນ ແລະ ບັນຫາຄວາມຊັກຊ້າຫຼຸດລົງ - ການຮຽກຮ້ອງດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນກົດໝາຍສາ ມາດເຮັດໃຫ້ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ສະໜອງ ຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງ ອຄ	
4. ກະຊວງ ອຄ ຕ້ອງໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງ ທຸລະກິດແຕ່ລະຮູບແບບ	- ເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນມີຄວາມເຂົ້າໃຈງ່າຍດາຍ ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ, ສົ່ງຜົນໃຫ້ບັນດາເອກະສານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງໜ້ອຍ ລົງ ແລະ ຫຼຸດບັນຫາການຊັກຊ້າໃນການແຈ້ງ ຂຶ້ນທະບຽນ - ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງ ອຄ ແມ່ນໄດ້ຮັບແຈ້ງ ການຢ່າງທົ່ວເຖິງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ລົງທຶນໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຂຶ້ນ - ເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະ ກິດ ສະດວກ ວ່ອງໄວຂຶ້ນ ແລະ ໂປ່ງໃສ	- ກົມທະບຽນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ງົບປະ ມານໃນການເຜີຍແຜ່

4. ຍັງເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບບັນຫາວິສາຫະກິດໃດ ທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ທາງເລືອກ	ດ້ານບວກ	ດ້ານລົບ
1. ນຳໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ		- ຜູ້ລົງທຶນ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຈຳນວນໜຶ່ງ ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈຈະແຈ້ງວ່າທຸລະກິດປະເພດໃດແມ່ນແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ຂັ້ນກະຊວງ - ນັກທຸລະກິດຈຳນວນໜຶ່ງຍັງມາຍື່ນຄຳຮ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນທີ່ກະຊວງ ອຄ ເມື່ອມັນບໍ່ຈຳເປັນ ດັ່ງນັ້ນຈະຕ້ອງໄດ້ໄປຍື່ນຄືນໃໝ່ຜ່ານກະຊວງ ຜທ ຫຼື ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດ ເສດຖະກິດສະເພາະ - ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍຈຳນວນໜຶ່ງມາຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ທັງທີ່ຍັງບໍ່ມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ (ຄວາມຈຳເປັນ)
2. ຝຶກອົບຮົມ/ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດຢ່າງເປັນເອກະພາບ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບປະເພດທຸລະກິດ ທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ	- ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ຂຶ້ນ ແລະ ເອກະສານແມ່ນມີຄວາມເປັນເອກະພາບຂຶ້ນ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ - ຫຼຸດບັນຫາທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ/ເອກະສານຄຳຮ້ອງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນໃນການຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແກ່ຜູ້ລົງທຶນ	- ຕ້ອງໃຊ້ເວລາ ແລະ ງົບປະມານ ເຂົ້າໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່
3.ຂຽນນິຍາມກ່ຽວກັບ ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ແຈ້ງການ ຂອງກະຊວງ ອຄ ໃສ່ບົດບັນຍັດຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ	- ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ອຄ ແລະ ທຸລະກິດຂະໜາດໜ້ອຍ - ຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລົງ	- ນິຍາມຂອງທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ອາດຍັງບໍ່ທັນຍຸຕິທຳສຳລັບທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຍົກເວັ້ນພາສີ
4.ຂຽນນິຍາມ ຜູ້ຄ້າຂາຍນ້ອຍ ແມ່ນທຸລະກິດທີ່ມີລາຍໄດ້ບໍ່ເກີນ 12,000,000 ກີບ/ປີ ໄວ້ໃນບົດບັນຍັດຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວ່າ ດ້ວຍສ່ວຍສາອາກອນ	- ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ສຳລັບເຈົ້າໜ້າທີ່ ອຄ ແລະ ທຸລະກິດຂະໜາດໜ້ອຍ - ຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລົງ - ເຮັດໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນເຂົ້າໃຈວ່າ ຖ້າມີໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕ້ອງໄດ້ເສຍອາກອນ ແລະ ຖ້າທຸລະກິດໃດທີ່ຕ້ອງໄດ້ເສຍອາກອນ ຕ້ອງມາຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ເໝືອນກັນ	- ຕ້ອງແຈ້ງການໃຫ້ເຈົ້າໜ້າ ອຄ ຊາບຢ່າງທົ່ວເຖິງ - ເປັນການຍາກທີ່ຈະສາມາດຈຳແນກໄດ້ວ່າທຸລະກິດໃດໜຶ່ງມີລາຍຮັບເກີນກວ່າ 12 ລ້ານກີບ/ປີ

5.ບັນຍັດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ປະເພດທຸລະກິດທົ່ວໄປແມ່ນມາແຈ້ງຂື້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ຂະແໜງ ອຄ. ການຂໍອະນຸຍາດລົງທຶນ ໃນກິດຈະການສໍາປະທານ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດ ແລະ ເຂດເສດຖະກິດສະເພາະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	- ເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່, ຜູ້ລົງທຶນ ແລະ ທຸກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີຮັບຜິດຊອບກັບທຸລະກິດໃດໜຶ່ງ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ເປັນເອກະພາບ - ຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍລົງ - ຈະເຮັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ	
6.ບັນຍັດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ບາງປະເພດທຸລະກິດທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ໃຫ້ກໍານົດລາຍລະອຽດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ	- ສ້າງຄວາມປັບປ່ຽນ (ຍືດຍຸ່ນ) ສໍາລັບການໃຫ້ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວິສາຫະກິດໃດບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງມາຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ຂະແໜງ ອຄ	- ໃນກົດໝາຍ ບໍ່ໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບທຸລະກິດທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ

5. ວິສາຫະກິດທີ່ເລີ່ມດໍາເນີນທຸລະກິດ ໂດຍຈໍາເປັນຕ້ອງຜ່ານການກວດສອບມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ

ທາງເລືອກ	ດ້ານບວກ	ດ້ານລົບ
1. ນໍາໃຊ້ລະບົບປະຈຸບັນ	- ບໍ່ໄດ້ມີການຮຽກຮ້ອງຂໍ້ກໍານົດເພີ່ມເຕີມຕໍ່ບັນດາວິສາຫະກິດ	- ບາງທຸລະກິດຍັງຄົງດໍາເນີນງານໄດ້ ໂດຍປາສະຈາກການກວດຜ່ານມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງຂອງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ - ອາດຈະເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບຜູ້ລົງທຶນ, ຜູ້ອອກແຮງງານ, ຜູ້ບໍລິໂພກ, ຊຸມຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
2. ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ໃຫ້ຈະແຈ້ງວ່າປະເພດທຸລະກິດໃດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການດໍາເນີນທຸລະກິດ	- ຫຼຸດຄວາມສ່ຽງຂອງການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ປອດໄພ ຕ່າງໆ ຈາກມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການກວດສອບ	- ເຮັດໃຫ້ການເລີ່ມດໍາເນີນທຸລະກິດຊັກຊ້າ - ເພີ່ມຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດຕາມ (ເພີ່ມເວລາ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ຂື້ນ) ຈາກການທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຫຼາຍເທື່ອ
3. ປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງໃຫ້ທຸລະກິດໄປຂໍອະນຸຍາດ ກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ	- ບໍ່ມີຄໍາຮ້ອງເພີ່ມເຕີມໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດ - ສ້າງຄວາມຊັດເຈນໃຫ້ຜູ້ລົງທຶນ ວ່າຍັງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ໄປຜ່ານຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ - ຊຶ່ງຫຼຸດຄວາມສ່ຽງຂອງການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ປອດໄພ ຕ່າງໆ ຈາກມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການກວດສອບ	

6. ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ ໃນການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບວິສາຫະກິດຈາກວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ ມາເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ

ທາງເລືອກ	ດ້ານບວກ	ດ້ານລົບ
1. ນຳໃຊ້ລະບົບປັດຈຸບັນ		-ບາງວິສາຫະກິດ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ ຍັງຄົງຈະບໍ່ ຊັດເຈນ ກ່ຽວກັບບັນຫາການປ່ຽນວິສາຫະກິດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ ມາເປັນ ວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດໄດ້ ຫຼືບໍ່ ແລະ ເງື່ອນໄຂໃນການປ່ຽນເປັນແນວໃດ - ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຊັກຊ້າ ໃນບັນຫາຄວາມ ຊັດເຈນດັ່ງກ່າວ -ບາງວິສາຫະກິດອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ ປ່ຽນ, ຊຶ່ງເປັນການຈຳກັດການເຕີບໂຕ (ຂະຫຍາຍຕົວ) -ບາງເຈົ້າໜີ້ອາດເສຍຜົນປະໂຫຍດຍ້ອນວ່າອາດ ຈະມີຊ່ອງວ່າງໃຫ້ວິສາຫະກິດ ສາມາດຫຼີກລ້ຽງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນທີ່ຕົນສ້າງຂຶ້ນ
2. ບໍ່ສາມາດປ່ຽນໄດ້	-ທາງເລືອກນີ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດ ຄວາມຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະ ກິດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ -ຫຼຸດເວລາລົງໃນການຊອກຫາຂໍ້ມູນ ຄວາມຊັດເຈນ -ທາງເລືອກນີ້ເປັນຜົນດີໃຫ້ແກ່ ເຈົ້າໜີ້ ເລື່ອງຄວາມຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນ ໃນການຊຳລະສະສາງ	- ເປັນການບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບັນດາວິສາຫະກິດປ່ຽນເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ເປັນການຈຳກັດ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງວິສາຫະກິດ - ວິສາຫະກິດຈະຖືກບັງຄັບໃຫ້ປິດກິດຈະການ ແລະ ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໃໝ່ ຊຶ່ງຈະເປັນການ ໃຊ້ເວລາດົນ, ໃຊ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຊື່ເດີມຂອງ ວິສາຫະກິດ ແມ່ນບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໃນໄລຍະ ສາມ ປີ
3. ປ່ຽນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມ ຂັ້ນຕອນ ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ວິສາຫະກິດ ເຊັ່ນ ການຊຳລະ ໜີ້ສິນ ເປັນຕົ້ນ	-ທາງເລືອກນີ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ - ຫຼຸດເວລາລົງໃນການຊອກຫາຂໍ້ມູນຄວາມຊັດເຈນ - ທາງເລືອກນີ້ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ຽນໄດ້ ແທນທີຈະຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ -ທາງເລືອກນີ້ຈະປົກປ້ອງເຈົ້າໜີ້ ຈາກການເສຍສິດຜົນປະໂຫຍດ ເລື່ອງຄວາມຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນ ເຊັ່ນ ໄດ້ຮັບການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນຢ່າງເຕັມສ່ວນ ຈາກລູກໜີ້	- ເຮັດໃຫ້ບັນດາວິສາຫະກິດຕ້ອງຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ໝົດກ່ອນທີ່ຈະປ່ຽນເປັນວິສາຫະກິດຫຸ້ນສ່ວນຈຳກັດໜີ້ສິນ ຫຼື ບໍລິສັດ ຊຶ່ງເປັນການຈຳກັດ ການຂະຫຍາຍຕົວ ໂດຍສະເພາະບາງວິສາຫະກິດທີ່ບໍ່ສາມາຊຳລະໜີ້ສິນໝູນວຽນ ໄດ້ທັນໃດ (ບໍ່ສາມາດຊຳລະໄດ້ຢ່າງເຕັມທີ່)
4. ປ່ຽນໄດ້ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີ ຈາກເຈົ້າໜີ້ກ່ອນ ເຊັ່ນ	- ທາງເລືອກນີ້ອາດຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຈະແຈ້ງໃຫ້ແກ່ບັນດາວິສາຫະກິດ	- ບາງວິສາຫະກິດ (ໂດຍສະເພາະວິສາຫະກິດ ນ້ອຍ) ຈະໄດ້ຮັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ໃນການ

ຈາກທະນາຄານ, ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ...	ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ - ຫຼຸດເວລາໃນການຊອກຫາຂໍ້ມູນຄວາມຊັດເຈນ - ທາງເລືອກນີ້ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ປ່ຽນໄດ້ ແທນທີ່ຈະຍຸບເລີກວິສາຫະກິດ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ ຫຼື ຕ້ອງຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນທັງໝົດ. - ມັນຈະເປັນການປົກປ້ອງເຈົ້າໜີ້ ເພາະເຈົ້າໜີ້ມີສິດເລືອກໄດ້ວ່າຈະເຫັນດີ ຫຼື ບໍ່ເຫັນດີ ໃນການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບ	ເຫັນດີຈາກເຈົ້າໜີ້

ພາກທີ 5 ການສະເໜີ	
5.1 ສະຫຼຸບທາງເລືອກທີ່ຕ້ອງການ **5.3** ເຫດຜົນສໍາຫຼັບທາງເລືອກທີ່ຕ້ອງການ	**1. ການເລີ່ມຕົ້ນດໍາເນີນທຸລະກິດມີຄວາມຊັກຊ້າ ຍ້ອນສາເຫດຈາກຕາປະທັບຂອງວິສາຫະກິດ** ການສະເໜີຂອງທາງເລືອກນີ້ ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງກົດໝາຍໃຫ້ຈະແຈ້ງ ໃຫ້ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບມີໜ້າທີ່ອະນຸຍາດຄວັດຕາປະທັບ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການຄວັດຕາປະທັບແມ່ນ 05 ວັນ. ເຊິ່ງມັນຈະສ້າງຄວາມປັບປ່ຽນ (ຍືດຍຸ່ນ) ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ, ຫຼຸດຂັ້ນຕອນກໍານົດເວລາຂອງການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການແຂ່ງຂັນ. **2. ການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບເລກປະຈໍາຕົວຜູ້ເສຍອາກອນພ້ອມ** ກະສະເໜີທາງເລືອກນີ້ແມ່ນຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຜູ່ຂໍເລກປະຈໍາຕົວຜູ່ເສຍອາກອນ ຈາກຂະແໜງສ່ວຍສາອາກອນ (ກະຊວງການເງິນ) ແລ້ວໃຫ້ ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວສົ່ງເລກປະຈໍາຕົວຜູ່ເສຍອາກອນມາໃຫ້ ພາຍໃນ 10 ວັນ ຊຶ່ງຈະເປັນການຫຼຸດເວລາ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃນການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ການຂໍເລກປະຈໍາຕົວຜູ່ເສຍອາກອນ ເນື່ອງຈາກວ່າ ການປະກອບເອກະສານທີ່ຫຼຸດລົງ ແລະ ການໄປພົວພັນພຽງຈຸດດຽວ, ຊຶ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ຂັ້ນຕອນການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດແມ່ນ ໄວຂຶ້ນ ແລະ ງາຍຂຶ້ນ. ທາງເລືອກນີ້ຈະເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ຫຼຸດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ. **3. ຜູ່ລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຂອງຂະແໜງ ອຄ ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຄົບຖ້ວນ ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍການສ້າງຕັ້ງທຸລະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນບັນຊີຄວບຄຸມ ທີ່ຕິດພັນກັບກະຊວງອື່ນ** ການສະເໜີທາງເລືອກນີ້ ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງກົດໝາຍ ເພື່ອຮ້ອງຂໍໃຫ້ຂະແໜງການຕ່າງໆ ສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະການຄ້າ ທີ່ກ່ຽວພັນກັບການອະນຸຍາດໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ລວມທັງ ເອກະສານຕ່າງໆ, ທຶນຈົດທະບຽນ, ຂັ້ນຕອນ, ເວລາ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ. ທາງເລືອກນີ້ຈະຊ່ວຍປັບປຸງ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ການແຜ່ກະຈາຍ ທັງຍັງໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນເອກະພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ແກ່ນັກລົງທຶນ ຊຶ່ງຊ່ວຍຫຼຸດເວລາ ທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນ ຂອງການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດລົງ. **4. ຍັງເກີດຄວາມສັບສົນ ກ່ຽວກັບບັນຫາວິສາຫະກິດໃດ ທີ່ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ກະຊວງອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ** ການສະເໜີທາງເລືອກນີ້ ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ສະແດງໃຫ້ຮູ້ວ່າບາງປະເພດທຸລະກິດແມ່ນບໍ່ຕ້ອງການ(ບໍ່ຈໍາເປັນ)ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນລາຍລະອຽດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ. ຊຶ່ງເປັນການປັບປ່ຽນ ໃຫ້ບັນດາທູລະກິດບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງນຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ກະຊວງ ອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ໃນຂະນະດຽວກັນກໍຍັງບໍ່ໄດ້ກໍານົດເງື່ອນໄຂຕໍ່ວິສາຫະກິດ ແລະ ລັດຖະບານ.

	5. ວິສາຫະກິດທີ່ເລີ່ມດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານການກວດສອບມາດຕະຖານ/ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ການສະເໜີທາງເລືອກນີ້ ແມ່ນເພື່ອປັບປຸງກົດໝາຍ ເພື່ອສ້າງຄວາມຈະແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ວ່າບາງປະເພດ ທຸລະກິດຈະຕ້ອງໄດ້ໄປກວດສອບມາດຕະຖານ ພາຍໃຕ້ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ອນການເລີ່ມຕົ້ນ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຊຶ່ງຈະບັນລຸວັດຖຸປະສົງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍບໍ່ໄດ້ ກຳນົດເງື່ອນໄຂເພີ່ມເຕີມ ຈາກວິສາຫະກິດ ແລະ ລັດຖະບານ. **6. ຍັງຂາດຂໍ້ມູນທີ່ຊັດເຈນ ໃນການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບວິສາຫະກິດຈາກວິສາຫະກິດທີ່ ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ ມາເປັນວິສາຫະກິດທີ່ຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ** ການສະເໜີທາງເລືອກນີ້ເພື່ອປັບປຸງກົດໝາຍ ເພື່ອອະນຸຍາດ ການປ່ຽນຮູບການ ຫຼື ຮູບແບບ ຂອງວິສາຫະກິດ ຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນບໍ່ຈຳກັດ ມາເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບໜີ້ສິນຈຳກັດ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ໃນກໍລະນີທີ່ ໄດ້ຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນຄົບຖ້ວນກ່ອນ. ທາງເລືອກນີ້ ແມ່ນສ້າງຄວາມຈະແຈ້ງ ໃຫ້ແກ່ນັກລົງທຶນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຊຶ່ງຈະສ້າງຜົນປະໂຫຍດ ສູງສຸດໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວໄດ້ ແລະ ກໍ່ເປັນການປົກປ້ອງເຈົ້າໜີ້ເຊັ່ນ ດຽວກັນ. (ຈຸດປະສົງເພື່ອສະເໜີໃຫ້ກະຊວງຍຸຕິທຳໃຫ້ພິຈາລະນາ)
5.2 ຄາດຄະເນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ/ບໍລິຫານຂອງທາງເລືອກທີ່ຕ້ອງການ	ເປົ້າໝາຍຂອງບັນດາທາງເລືອກ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອຈະຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕ່າງໆຕໍ່ຫົວໜ່ວຍ ວິສາຫະກິດທີ່ຕິດພັນກັບຂະບວນການ ການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຕໍ່ກັບບັນຫາຕ່າງໆແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ບັນດາທາງເລືອກເຂົ້າມາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຮັກສາຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການດຳເນີນທຸລະກິດ ຂອງແຕ່ລະບັນຫາທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນເພື່ອຫຼຸດ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປະຕິບັດ ລະບຽບການ, ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານຂອງທາງເລືອກທີ່ຕ້ອງແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ.
5.4 ຈຸດສຸມທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ	ໃນການປັບປຸງບັນດາຂອດຂັ້ນ ແລະ ຂະບວນການຂອງບັນດາທາງເລືອກໃນການປະຕິບັດ ລະບຽບການ ແລະ ບໍລິຫານຂອງທາງເລືອກທີ່ຕ້ອງການແມ່ນມັນຈະມີຜົນກະທົບດ້ານດີໃຫ້ ແກ່ທຸລະ ກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນລັດຖະບານຄວນມີມາດຕະການກ່ຽວກັບບັນຫາ ດັ່ງກ່າວນີ້
ພາກທີ 6 ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງແລະການປຶກສາຫາລືທີ່ສຳຄັນ	
6.1 ຄຳເຫັນຂອງຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບນິຕິກຳທີ່ສະເໜີ	ກົມທະບຽນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງວິສາຫະກິດ ແມ່ນສືບຕໍ່ພົວພັນກັບພາກເອກະຊົນ ແລະ ຫ້ອງການ ເຈົ້າໜ້າທີ່ທະບຽນວິສາຫະກິດ ກ່ຽວກັບບັນຫາການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດທີ່ຜ່ານມາ. ໄດ້ປຶກສາຫາລື ກັບກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມຊັກຊ້າໃນການເລີ່ມຕົ້ນ ທຸລະກິດ ເນື່ອງມາຈາກ ການຄວັດຕາປະທັບ. ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແມ່ນຍອມຮັບວ່າຍັງມີ ຄວາມຊັກຊ້າໃຊ້ໄລຍະເວລາຍາວ ແລະ ເຫັນດີ ກ່ຽວກັບການອອກອະນຸຍາດຄວັດຕາປະທັບໃຫ້ໄວຂຶ້ນ ພາຍໃນ 5 ວັນ. ໄດ້ປຶກສາຫາລື ກັບກົມສ່ວຍສາອາກອນ (ກະຊວງການເງິນ) ຊຶ່ງກົມສ່ວຍສາອາກອນເຫັນດີ ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນການອອກໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ພ້ອມດ້ວຍເລກລະຫັດປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ພ້ອມກັນ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ຕ້ອງການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວໃນອະນາຄົດ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຕ້ອງການເວລາໃນການປັບປຸງລະບົບເຊີເວີ (SERER) ໃນປັດຈຸບັນກ່ອນ ແລະ ກົມສ່ວຍ ສາອາກອນຕ້ອງການປັບປຸງລະບົບເຊີເວີ (SERER) ເພື່ອທີ່ຈະເຊື່ອມຕໍ່ (Link) ກັບຂະແໜງການ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ຂະແໜງການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ. ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ລາວ - ຍີ່ປຸ່ນ ແມ່ນໄດ້ປຶກສາຫາລືບັນຫາ ດັ່ງກ່າວຄືກັນ ຊຶ່ງໄດ້ມີຄວາມເຫັນວ່າ ລະບົບການແຈ້ງຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ຢູ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຍັງບໍ່ທັນມີການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ໃນລະບົບປະຕູດຽວ ຍັງບໍ່

	ທັນດີເທົ່າທີ່ຄວນ ເຊັ່ນ ນັກລົງທຶນຍັງຕ້ອງໄດ້ໄປກະຊວງການເງິນ ເພື່ອທີ່ຈະໄປເອົາເລກປະຈຳຕົວຜູ່ເສຍອາກອນ ທີ່ກະຊວງການເງິນ. ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ອອກເລກປະຈຳຕົວຜູ່ເສຍອາກອນ ພ້ອມກັບໃບທະບຽນວິສາຫະກິດເລີຍ ໂດຍອີງຕາມ ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສົ່ງເສີມການລົງທຶນ.
ພາກທີ 7 ການປະເມີນຜົນທົ່ວໄປ	
7.1 ຄວາມສຳຄັນຂອງການສະເໜີນິຕິກຳ	ນິຕິກຳທີ່ສະເໜີແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍຕໍ່ທຸລະກິດຍ້ອນເປັນການຊຸກຍູ້ພາກສ່ວນທຸລະກິດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ນິຕິກຳດັ່ງກ່າວຍັງມີການພົວພັນກັບຫຼາຍຂະແໜງ ການ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ຖືກຜົນກະທົບ
7.2 ການສະເໜີກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງລະບຽບກົດໝາຍ **(RIS)**	ເນື່ອງຈາກຜົນກະທົບຂອງທຸລະກິດແມ່ນມີຈຳນວນຫຼາຍ, ຊຶ່ງອາດຈະຄວນເຮັດໃຫ້ RIS ສຳເລັດ
7.3 ຂໍ້ມູນຂ່າວສານອື່ນໆ	ເນື່ອງຈາກ ມີຄວາມຮີບດ່ວນໃນການແນະນຳປັບປຸງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຂອງບົດປະເມີນນີ້ໄດ້ຕາມວັດຖຸປະສົງ.
ພາກທີ 8 ການສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ	
8.1 ການຍົກສູງຄວາມຕື່ນຕົວແລະສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມລະບຽບການ	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີຄວາມຮັບຜິດໃນການເຜີຍແຜ່ວຽກງານກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກຊົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວຢ່າງຈະແຈ້ງ ແລະ ງ່າຍດາຍ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເຈົ້າຂອງທຸລະກິດທີ່ເປັນເພດຍິງເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າໃຈງ່າຍ ແລະ ສາມາດເຂົ້າເຖິງເຄື່ອງມືການປະຕິບັດທາງດ້ານໆ ກ່ຽວກັບການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດໃຫ້ນັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ.
ພາກທີ 9 ການທົບທວນຄືນ	
9.1 ການທົບທວນຄືນຫຼັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ຄວນມີການທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນພາຍໃນ ສອງປີ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ (ສະບັບໃໝ່)